

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

4. PROSINCE 2022

Z obsahu:

Prvky rozlišování:

Důvěrný vztah k Pánu
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 28. září 2022,
Řím, Svatopetrské
náměstí
- strana 2 -

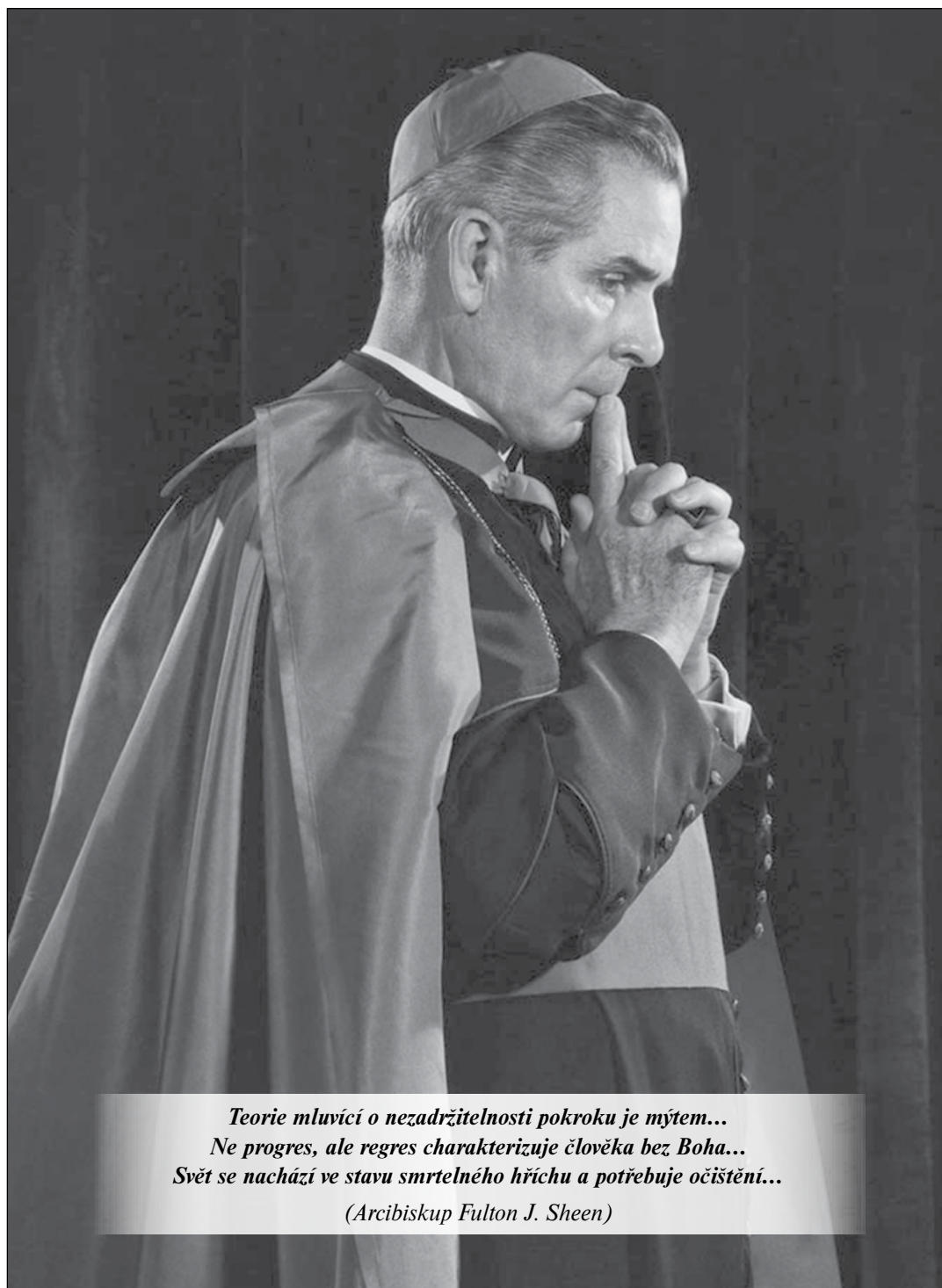
Blahoslavená Isabel
Cristina Camposová
Libor Rösner
- strana 4 -

O příchodu našeho
Pána a jeho šesti
okolnostech
(2 - dokončení)
Kázání sv. Bernarda
o adventu
- strana 6 -

Neposkvrněná
Královna nebe
Z proroctví a zjevení
svaté Brigity Švédské
- strana 7 -

Získat svět pro Krista -
arcibiskup Fulton J. Sheen
Małgorzata Sołtyková
- strana 8 -

Arcibiskup
Sheen o Fatimě
- strana 11 -

*Teorie mluvící o nezadržitelnosti pokroku je mýtem...
Ne progres, ale regres charakterizuje člověka bez Boha...
Svět se nachází ve stavu smrtelného hříchu a potřebuje očistění...
(Arcibiskup Fulton J. Sheen)*

Prvky rozlišování: Důvěrný vztah k Pánu

Katecheze papeže Františka při generální audienci 28. září 2022, Řím, Svatopetrské náměstí

„Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří. Nechovte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně. Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem. Když mezi sebou mluvíte, (užívejte slov) ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hřejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.“ (Ef 5,15.17-20)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Vracíme se ke katechezím o rozlišování. Je to velice důležité téma, abychom poznali, co se v nás děje. Je třeba rozpoznat, odkud pocházejí někte-

ré pocity a myšlenky a k jakým rozhodnutím nás vedou. Dnes se zaměříme na jeden z ustavujících prvků rozlišování, tedy modlitbu. Rozlišování vyžaduje, abychom prodlévali v prostředí a stavu modlitby.

Modlitba je při duchovním rozlišování nepostradatelnou pomocí, neboť nám umožňuje, abychom se k Bohu obraceli v prostotě a důvěrnosti, jako se rozmlouvá s přítelem. Dokážeme tak překročit své myšlení a vstoupit do milujícího, bezprostředního, niterného vztahu s Pánem. Tajemstvím života světců je právě tato důvěrná obeznámenost s Bohem, která v nich

Pokračování na str. 13

Kde nám může být dobře bez Pána Boha? A kde špatně, je-li on přítomen? Slova sv. Bernarda vztahující se na příchod Ježíše Krista na naši zem (str. 6-7) se mohou stát pro nás mottem druhého adventního týdne. Zvláště když tak úzce korespondují s tím, co hlásal před 43 lety zesnulý ctihodný arcibiskup Fulton J. Sheen (str. 8-12): „Svět se nachází ve stavu smrtelného hříchu a potřebuje očistění.“ A dále: „A to je jediná věc, kterou je možné udělat pro svět: je třeba mu navrátit jeho přirozené prostředí religiozity a morálních zásad. (...) Lidé nepotřebují nový hospodářský systém, lidé potřebují proměnu srdcí, duší a myslí. Nové srdce je možné najít pouze pod Křížem, kde všechno získává vlastní míru a hodnotu. (...) Když bude svět obrácený k prostředí Golgoty, pochopí, že se nemusí nořit v bolesti a svádět bitvu v ruinách, poněvadž skutečně jistým aspektem hříchu není hříšnost, ale možnost vykoupení.“

V tom tkví jádro věci: Jen v Kristově Kříži je vykoupení z hříchu a osvobození od všeho, co hřích působí. To je onen důvod, proč i v době adventní máme rozjímat o Kříži. I nás americký arcibiskup varoval: „Nedejte se svést těmi, kteří by vás chtěli spasit bez Kříže.“ A jestliže nás adventní čas vede k tomu, abychom obrátili svá srdce a byli vždy připraveni na Ježíšův druhý příchod - v očekávání spásy - pak

Editorial

je zřejmé, že bez pohledu na Kristův Kříž se neobejdeme.

Arcibiskup Sheen byl rovněž velkým ctitelem Panny Marie, která je naší každodenní Průvodkyní adventem a jejíž Neposkvrněné početí slavíme 8. prosince. Když hovořil o zjevení Panny Marie ve Fatimě, položil si mj. otázku, proč nám Bůh dal zjevení Matky Boží. První důvod, který uvádí, je velmi podstatný a rád jej podtrhuji: „Jestliže tedy svět ztratil Krista, možná že právě díky Marii znovu získá Zachránce.“ V souvislosti s předchozími arcibiskupovými citáty je nám všem zřejmé, že nejen bez Kříže, ale ani bez Panny Marie by nebylo vykoupení. Velmi mystickým způsobem to dosvědčují i zjevení sv. Brigity Švédské, v nichž můžeme rozjímat i o početí panenské Matky. (str. 7-8)

Přemýšlíme-li o příčině sestoupení Božího Syna na zemi, pak sv. Bernard ji ozřejmuje prostě, ale velice jasně: „Bylo to jeho nezměrné milosrdenství, velký soucit, nekonečná láska.“ A opět doputujeme až pod Ježíšův Kříž, o němž Fulton Sheen prohlásil: „Pod Křížem zažíváme zázračný Boží paradox odpuštění hříchu.“ Čili ono milosrdenství, soucit, láska...

Jistě mnohé z toho žila i bl. Isabel Cristina Camposová, brazilská mučednice čistoty. (str. 4-5) Je jednou z ne-

spočetného zástupu těch, kdo dokázali dobře duchovně rozlišovat, protože žili v pokoře a v naprosté důvěře s Trojediným Bohem, zcela se mu odevzdali. Základem pro budování a posilování tohoto jejich vztahu byla modlitba a život ze svátostí. A to je vzor i pro nás: Nikdy se nepřestávejme modlit a děkujme Pánu z celého srdce za nesmírný dar jeho svátostí, které nám trvale zprostředkovávají Boží milosrdenství a přinášejí jistotu odpuštění (str. 3). O účincích svátostí se můžeme přesvědčit opět v životě arcibiskupa Sheena. A jelikož jsou jeho myšlenky aktuální i dnes, citujeme: „Písmo svaté dává mnoho důkazů o tom, že kněz začíná v kněžství upadat, když selhává v lásce k Eucharistii.“ Proto své kněžské povolání utvrzoval ve svaté hodině - denně trávil hodinu před Nejsvětější svátostí. Prosme za naše kněze, aby takto chránili a rozvíjeli svůj vzácný dar kněžství!

Zde máme příklad i pro nás. Asi nemáme každý možnost denně trávit hodinu před Nejsvětější svátostí, ale aspoň hodinu věnujme svému Pánu, nejlépe při mši svaté. Jak jsme si doložili, setkáme se s živým Bohem a posvětime tím svůj život. Svátý Bernard k tomu ve svém adventním kázání vyžívá: „Setkej se s ním se zkroutěným srdcem a vyznáním svých vin ústy a vyjdi tak ze zkázy hříšného svědomí, jinak původce čistoty v něj nevstoupí.“ A to je jistá cesta spásy...

Daniel Dehner

Myslíš-li to se svým obrácením upřímně, připoj se k zástupům, které vycházejí z města i vesnic a směřují na poušť. Chtějí na vlastní uši uslyšet proroka, který káže u Jordánu. Zanechali doma své radosti i své každodenní starosti a přinášejí s sebou jen své viny, svou touhu a naději. Opravdovému obrácení velmi napomáhá samota a odloučenost od lidí a také od věcí, aby byla duše schopna předstoupit před Boha tváří v tvář.

Zástupy poutníků nepřitahuje jen Janovo slovo, ale především jeho osobnost. To, co požaduje od svých posluchačů, ukazuje sám ještě přesvědčivěji vlastním způsobem života. Jeho velikost je v nepředstírané prostotě jeho života a v důsledné sebekázni. Dal celou svou bytost a všechny své schopnosti do služeb poslání, ke kterému ho Pán povolal. Z toho můžeš nejlépe poznat, v čem spočívá tajemství účinnosti pravého apoštolátu: k jeho úspěchu nepostačí sebekrásnější slova, pokud nevycházejí z naprosté odevzdanosti Bohu a neopírají se o hojné a vroucí modlitby a dobrovolné odříkání. Pohleď na tohoto neobvyklého muže s úctou a pozorností, všimni si jeho chudého a hrubého šatu, pozoruj přísné rysy jeho tváře, zadívej se do jeho očí, z nichž vyzařuje rozhodnost a pravý zápal pro svatou Boží věc. Otevři se dokořán jeho naléhavé a nejvyšší aktuální výzvě: *Čiňte pokání!*

Velká většina těch, kteří připutovali z blízkého okolí i zdaleka, cítí živou potřebu zbavit se svých hříchů. Pokorné a upřímné doznání vlastních vin je vstupní branou k upřímné lítosti a opravdovému obrácení. Poslušně a v duchu kajicnosti vstupují do očištné řeky, aby dosáhli odpuštění. Není jim proto zatěžko vyčkat trpělivě, až je Jan polije vodou z Jordánu. Upřímná touha po očištění spojená s posvátným obřadem je upevňuje v jistotě, že dosáhli odpuštění. Při pohledu na kajicníky, kteří s úlevou v duši a s radostí ve tváři vystupují na břeh, aby začali nový život, děkuj z celého srdce Pánu za nesmírný dar jeho svátostí, které ti trvale zprostředkují Boží milosrdenství a přinášejí jistotu o odpuštění.

Jsou tu však ještě jiní příchozí. Nepřišli z důvodu kajicnosti. Jsou si příliš jisti sami sebou a svou spravedlností a nepociťují žádnou potřebu vyznat se ze svých

Potřeba obrácení

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Neste ovoce, které odpovídá pokání.

hříchů. Spoléhají se opovážlivě na svůj původ a především na své postavení. Přišli prostě proto, že sem chodí všichni, jen aby náhodou v něčem nezaostali, a nyní by chtěli být přednostně obslouženi.

Hospodinův prorok však vidí až na dno jejich duší a zná jejich myšlenky. Svou povýšeností a nadutým formalismem neurážejí ani tak jeho, jako především Hospodina. Nesmíš se proto divit jeho přísným slovům. Je třeba jim neúprosně strhnout jejich škrabošku. Nazývá je *pokolením zmijí*. Při těchto tvrdých výtkách však nemysli na zaslepenost židovských předáků a vztáhni je raději na sebe. Nechybí ti také pokora k úplnému a upřímnému přiznání své vlastní hříšnosti? Nepodléháš sklonu zařadit se k těm, kteří se pokládají za něco více než ti ostatní? Nepřipisuješ si domyšlivě zásluhu za to, co ti ve skutečnosti spadlo do klína? Všechno to, na čem si tak neoprávněně zakládáš, mohl Bůh způsobit tisícerým jiným způsobem. Přinášíš však opravdu ovoce upřímného pokání? Plané stromy budou vyřaty a hozeny do ohně.

Tvým vzorem ať je Jan a jeho pokora. Celé město i široké okolí přichází za ním. Vidí v něm Mesiáše, ale Jan je přesvědčivě vyvádí z klamu: já nejsem Mesiáš, ale Mesiáš přijde po mně; teprve on bude tak veliký a mocný, že já nejsem vedle něho ničím. – Tak si počíná opravdová pokora: všechno, co je a co má, připisuje Nejvyššímu a používá jen k tomu, aby ho náležitě oslavila.

Nepřestávej děkovat Bohu, že ti dopřává žít v době, o které hovoří Jan v první části svého proroctví. Dostalo se ti nezasloužené milosti Ježíšova křtu spolu s nesčetnými dary Ducha Svatého. Vážíš si toho alespoň tak, jak si Izraelité vážili mnohem menšího Janova křtu? To, že se ti dostalo takových milostí, není jen významné, ale především velký závazek. Pokud zůstaneš jen prázdnou plevou, hrozí ti druhá část Janovy předpovědi – neuhasitelný oheň. Jestliže Jan již podruhé poukazuje na Boží spravedlnost, nemáš nej-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 11,1-10

Vyrazí ratolest z pahýlu kmene Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lviče budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnou, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

Dokončení na str. 5

menšího důvodu pochybovat o vážnosti této výstrahy. Připomínej si to, kdykoliv se v tobě ozve pokušení přisuzovat Bohu shovívavost na úkor spravedlnosti. Spoléhal bys na to stejně bláhově, jak opovážlivě spoléhají farizeové na to, že jsou synové Abraháma.

Přemítej o tom během zpáteční cesty, a až přijdeš domů, přečti si znovu povzbudivé napomenutí sv. Pavla. Je to prostý a osvědčený návod, jak se stát pravou pšenicí: *Přijímejte jeden druhého tak, jak Kristus přijal vás: stal se služebníkem..., aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství*. Tak můžeš přispět k tomu, aby poznání Hospodina naplnilo zemi. Pak ho budou hledat pohané a jeho sídlo bude slavné.

Pane, přijď, ať rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje, a vládní od moře k moři a od řeky k řece.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 72,7-8.

Blahoslavená Isabel Cristina Camposová

V tomto čísle opět předbíláme událostem a přinášíme portrét mladé Brazilky, která blahorečena teprve bude. Stane se tak 10. prosince a Církev svatá tím uzná její mučednictví čistoty. Zařadí ji po bok jiných žen a dívek, které raději obětovaly život, než aby porušily šesté přikázání, jako kupříkladu sv. Filoména, sv. Anežka Římská, sv. Marie Goretti nebo nedávno beatifikované s. M. Paschalis Jahnová a její družky. Přikázání, které se stává místy až popelkou i mezi věřícími. O to více je třeba vážit si podobných příkladů, jako byla tato dvacetiletá dívka, která jen pár dní před svou násilnou smrtí napsala rodičům: „Nepřestávejme se milovat víc a víc každým dnem. Tak budeme stavět náš malý svět plný lásky, míru a přátelství.“

Isabelin příběh je sice starý čtyřicet let, avšak díky brzké beatifikaci je a bude živý neustále. Připomeňme, že se stal v Brazílii, kde podle statistik dochází k desítkám znásilnění (nahlášených) denně a ročně se tato čísla vyšplhají do desetitisíců; stal se v zemi, kde jsou násilí a nespoutanost přítomny na každém kroku. Takový karneval v Riu de Janeiro je již léta letoucí symbolem neřesti a hříchu, ale to je pouze vrcholek ledovce, ten možná nejviditelnější, před nímž si však mnozí stále zakrývají oči. Právě v této kultuře vyrostl Isabelin vrah, nicméně v ní vyrostla a formovala se i ona sama. Díky zaměření na Krista Ježíše a pevně zakotvenému hodnotovému žebříčku se stala pravým opakem svého vraha.

Narodila se 29. července 1962 v Barbaceně v brazilském státě Minas Gerais, ke křtitelnicí kostela Nuestra Señora de la Piedad ji rodiče přinesli 15. srpna. Její otec José Mendes Camposa byl zaměstnán jako vedoucí účtárny, neměli tedy hluboko do kapsy, jak to v tisících jiných případech v Brazílii je. Rodiče jí proto mohli platit i byt v Juiz de Fora, kam se po maturitě 15. srpna 1982 přestěhovala, aby složila přijímací zkoušky ke studiu medicíny a aby zde studovala na lékařské fakultě. Bydlela společně s bratrem Robertem, který ve městě od jisté doby pracoval.

Isabel se lékařkou rozhodně nechtěla stát kvůli vidině dobrého platu a jistého místa. Od mala byla zvyklá podílet se na pomoci druhým, převážně v součinnosti se sestrami vincentkami, poblíž jejichž kláštera v Barbaceně žili a do jejichž kostela denně chodili na bohoslužby. Její otec byl dokonce výkonným předsedou barbacenské Ústřední

rady Bratrstva sv. Vincence z Pauly. Jejím přáním bylo po dosažení doktorského diplomu odjet do Afriky a pomáhat tam chudým ubožákům vyvrženým na okraj společnosti.

Isabel Cristina Camposová

Jinak se od svého okolí nijak zvlášť nelišila. Možná snad jen svým nevyzvávaným oblečením a vnitřní čistotou. Nebo tím, že se rozešla se svým partnerem, kterého sice milovala, jenže nebyl věřící

a nevypadal na to, že by měl někdy snahu o víru se zajímat. Usoudila proto, že není tím pravým, s nímž by chtěla před Bohem spojit svůj život, což je velmi vzácný postoj nejen v našich zeměpisných šířkách. Ráda se družila s partou vrstevníků, pro něž byla „risadinhou“ – to v portugalštině znamená „malým smíškem“. Nerada naprázdno tlachala, ještě méně měla v oblibě rozhovory o druhých lidech. A jako pravá Brazilka byla zapálenou fotbalovou fanynkou, která prožívala zápasy s nefalšovanou jihoamerickou živelností.

Na konci srpna roku 1982 pořídili rodiče Camposovi svým dětem do bytu novou skříň. Z nábytkářské firmy ji přijel 30. srpna namontovat mladý zřízenec jménem Maurilio Almeida Oliveira. Měl vcelku dobré reference a nebyl příliš drahý. V bytě zůstala pouze Isabel. Oliveira nebyl žádný svatoušek a při práci častoval osamělou dívku oplzlými poznámkami. Pozval ji na rande, z čehož ona vycítila, že se jí snaží zneužít. Proto ho důrazně požádala, aby dodělal, co má, a odešel. Oliveira se však vymluvil na chybějící součástky, kvůli čemuž prý nemůže dokončit své dílo, a přislíbil, že tak učiní někdy jindy. Není těžké si z následných událostí domyslet, že to vše byl z jeho strany úskok a že si tím připravoval půdu. Domluvili se na 1. září.

Isabel z něj byla hodně nesvá a ještě po večerní mši svaté se se svým strachem z tohoto přisprostlého dělníka svěřila svým přátelům, po návratu domů pak i bratrovi. Přesto zůstala v onu inkriminovanou středu 1. září doma sama. Důvod této skutečnosti vězel patrně v tom, že byl pracovní den, všichni včetně Roberta tedy dleli v práci nebo ve škole.

Oliveira přišel přesně, jak slíbil. Podle toho, jak si počínal, měl vše dopředu promyšlené a nejednal zkratkovitě. Hned po příchodu se dívku pokusil obejmout a povalit, ona se mu však vysmekla. Pusťil proto co nejhlasitěji rádio a televizi, aby přehlušil případné Isabelino volání o pomoc, a poté ji praštil židlí do hlavy. Sotva spadla, vrhl se na ni, svázal jí rukami ruce, do úst vtláčil rouček narychlo zhotovený z prostěradla a roztrhl blůzu.

Isabel se však po prvním šoku z úderu ihned vzpamatovala a začala se navzdory spoutání tak urputně bránit, že násilník nebyl s to z ní stáhnout jediný kus oděvu. Rozzřevený ve své bezradnosti a neschopnosti se zdánlivě bezbrannou dívkou si poradit, vytáhl nůž a ukázal jí ho se slovy, že pokud mu nebude po vůli, klidně ji zabije. K jeho velkému překvapení nepoddajná Isabel zavrtěla prudce hlavou a v sebeobraně sebou zase začala zmítat. Rozběsněný Oliveira, jemuž se nepodařilo provést své chlípné záměry, v pomnutí smyslů dokončil své dílo zkázy – dvěma ranami do břicha, resp. do podbřišku, a hned třinácti ranami do zad ji usmrtil. Poté ji nechal v tratolišti krve ležet na podlaze a utekl z bytu. Již vychladlé zkrvavené Isabelino tělo našel Roberto až večer po svém návratu z práce...

Oliveira neuprchl daleko, policie ho vcelku brzy dopadla. Stal se tak paradox-

Přenesení tělesných ostatků Isabely Cristiny Camposové do kostela Nuestra Señora de la Piedad v Barbaceně

ně hlavním svědkem Isabelina heroického uhájení panenství, což již předtím potvrdila pitva. Muselo pak na něj silně zapůsobit, když Isabelini rodiče i bratr Roberto veřejně prohlásili, že mu odpouštějí a modlí se za jeho obrácení. Soud mu vyměřil trest v délce 19 let ve věznici s přísnou ostrahou. Z vězení se mu však podařilo utéct a dodnes pobývá na svobodě. Nechutným doplňkem soudního líčení se stalo počínání jeho obhájce, jenž se neštilil zavražděnou dívku osočovat z výstředního a provokativního chování, jakož i z toho, že byla rodiči kvůli těmto svým domnělým vlastnostem z domova vyhnána. Vše však spolehlivě vyvrátili svědkové obžaloby.

Brutálně zavražděnou Isabel pochovali příbuzní na místním hřbitově Santo Antônio, později však byly její tělesné

pozůstatky převezeny do kostela Nuestra Señora de la Piedad v Barbaceně, kde byla pokřtěna.

První krok k blahořečení této mladé brazilské panny, která své panenství uhájila za cenu ztráty života, byl učiněn 18. listopadu 2000 vydáním dekretu *nilhil obstat*, jenž dovolil 26. ledna 2001 zahájení procesu na diecézní úrovni. Pokračoval potom po jednotlivých etapách, až byl 27. října 2020 papežským podpisem potvrzen dekret o jejím mučednictví, čímž se otevřela cesta k prohlášení Isabel Cristiny Camposové za blahoslavenou. K tomuto aktu dojde 10. prosince 2022.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Řím 15,4-9

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Pisma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě

budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.“

Evangelium - Mt 3,1-12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyčkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a sa-

ducejů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: »Naším otcem je Abrahám!« neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem Svätým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí (obilí) na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

O příchodu našeho Pána a jeho šesti okolnostech (2 – dokončení)

Kázání sv. Bernarda o adventu

Tedy, slyšel jsi, kdo je ten, jenž přichází. Nyní tedy uvažme odkud a ke komu přichází. Přichází ze srdce Boha Otce do panenského lůna matky; přichází z nejvyššího nebe sem na nízkou zem, abychom se my, kteří jsme nyní na zemi, mohli těšit z jeho přátelství. Neboť kde nám může být dobře bez něho, a kde špatně, je-li on přítomen? Co mám já v nebi krom tebe a po kom mám toužit zde na zemi krom tebe? Ty jsi Bůh mého srdce a Bůh, jenž je mým podílem navěky, a „i kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou“ (Ž 23,4).

Avšak rovněž vím, že náš Pán neseštopil jen na zem, ale i do předpekli; ne však jako zajatec, ale jako vítěz mezi mrtvé; jako světlo, které osvětluje temnotu, „tma jej nepohltila“. Neboť jeho duše nezůstala v předpekli, ani jeho tělo na zemi, aby došlo k jeho porušení. Vždyť Kristus, „který sestoupil, je tentýž, který také vystoupil nade všechna nebesa“ (Ef 4,10); je ten, který, „všem pomáhal a uzdravoval všechny“ (Sk 10,38). Na jiném místě rovněž čteme: „Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem.“ (Ž 19,7) Dobře zvolal sv. Pavel: „Hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí po pravici Boží.“ (Kol 3,1) Nadarmo by se však apoštol namáhal, abychom svá srdce směřovali k nebi, kdyby nás ne-

učil, že Původce spásy sídlí v nebi. Avšak co z toho plyne? Je to téma velmi obšírně bohaté, a náš omezený čas nedovolí, abychom se zde zdrželi. Po rozvažování, kdo je ten, jenž přichází, vidíme jeho nejvyšší a nevyslovitelnou důstojnost, a po uvážení, odkud přichází, mám před očima jasnou nebeskou skutečnost. Jak říká prorok Izaiáš: „Hle, jméno Hospodinovo přichází zdáli.“ (Iz 30,27) A rozvažujeme-li, kam přichází, vidíme jeho nám nepochopitelnou blahosklonnost v jeho sestoupení z nejvyššího nebe, aby přebýval s námi v tomto bídném pozemském vězení. Kdo však bude pochybovat, že zde byla hluboká příčina a natolik silná, že pohnula nejvyšš srchovaného Boha Syna přijít z daleka, aby přebýval na místě, které je tak málo důstojné, tedy k nám na zem? Příčina byla skutku mocná. Bylo to jeho nezměrné milosrdenství, velký soucit, nekonečná láska.

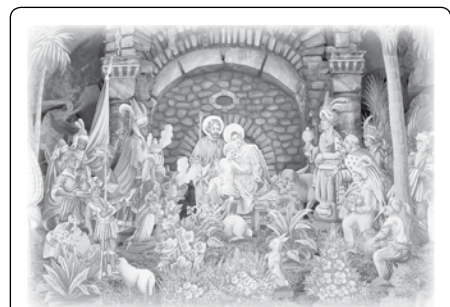
Proč věříme, že přišel? Tato otázka nyní přichází na řadu a není těžké na ni odpovědět, neboť důvod jeho příchodu je zvěstován jeho slovy i jeho skutky. Hledat jednu ztracenou ovci ze sta, která zabloudila v horách. Pro nás sestoupil z nebe, aby jeho milosrdenství a jeho mocné zázraky mohly být otevřeně hlášány nám, lidským synům. Jak nádherne blahosklonnost Boží je v tomto hledání! Ó nádherná důstojnost lidská, jež jsi takto hledána! Chtěl-li takto oslavit naši důstojnost, nepočítá se mu to jako bláznovství. „Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?“ Stejně bych pořád rád věděl, proč přišel k nám, a ne my k němu, neboť bylo na nás, abychom to učinili, a není běžné pro bohaté, že přicházejí k chudým. Skutečně bylo na nás, abychom my šli k němu, avšak byla zde dvojí překážka na této cestě, neboť naše oči ztěžkly a on „prebýval v nedostupném světle“. Byli jsme jako ochrnutí na loži, a nemohli jsme se pozvednout k Bohu na výsostech. Proto náš nejdobrotivější Spasitel a Lékař našich duší sestoupil k nám ze svého vznešeného trůnu a umenšil svou slávu našemu slabému zraku tím, že vzal na sebe

čistě tělo jako stínidlo lampy, a tak zastřel svou slávu. Předobrazem byl „rychlý oblak“, který se ukázal nad Egyptem, jak předpověděl prorok Izaiáš. (srov. Iz 19,1)

Nyní tedy budeme rozvažovat i o čase, kdy k nám náš Pán přišel.

Přišel, jak víte, ne na počátku, ani ne uprostřed času, ale na jeho konci. Byl to ten nevhodnější čas a skutečně moudrý akt jeho věčné moudrosti, aby mohl pomoci tehdy, kdy viděl, že je to nejvíce potřebné. Vskutku, „už je k večeru a den se schyluje“ (Lk 24,29), slunce spravedlnosti bylo na západě a jeho paprsek světla i tepla dopadal na zem. Světlo božského poznání bylo malé, a tak jako se roz nemohl hřích, horlivost lásky ochladla. Nežjevil se žádný anděl, žádný prorok nemluvil. Andělská zjevení a prorocký duch již pominuly, a beznadějně byly utlumeny tvrdohlavostí a zatvrzelostí lidstva. Pak řekl Boží Syn: „Hle, přicházím.“ (Žid 10,7) A zatímco „zavládlo hluboké mlčení a noc“ (Mdr 18,14), o tomto příchodu apoštol říká: „Když se naplnil stanovený čas.“ (Gal 4,4) Plnost a hojnost věcí dočasných přinesla v zapomnění nedostatek věcí věčných. Právem tedy věčný Bůh přišel v době, kdy převládaly jen věci časné. Ponecháme bez větší pozornosti pak i další okolnosti, jako byl dočasný mír v době narození Krista, kdy nařízením jednoho vládce probíhalo sčítání lidu.

Slyšeli jsme nyní, kdo je ten, jenž přichází, odkud, proč a ke komu, příčinu a čas jeho příchodu již také znáte. Zbývá ještě jeden bod k rozjímání, a to způsob, jakým přišel. A právě to nyní horlivě prozkoumáme, abychom mohli, jak se patří, jemu vyjít vstříc. Tak jako on jednou přišel viditelně v těle, aby pracoval na naší spáse zde na zemi, tak také přichází denně neviditelně a duchovně pracovat na spáse každé duše, jak je psáno: „V jeho stínu budeme žít mezi pronárody.“ (Pláč 4,20) Pokud tedy nemocní nemohou vyjít na setkání s tím velkým Lékařem (duší), je tedy aspoň vhodné, aby usilovali pozvednout své hlavy a pozdravit svého Spasitele. Nejsi tedy žádán, člo-

PUZZLE BETLÉMA, 20 - 2028 dílků.

Cena 180 - 500 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost
Třebíč-město, Martinské nám. 20,
674 01 Třebíč • tel. 728 133 220
trebicmartin@volny.cz.

Více na www.trebicmartin.cz.

věče, překročit moře, proniknout oblaka, ani zdolat vrcholy hor. Žádná náročná cesta není od tebe žádána. Avšak obrať se v sobě, abys potkal Boha, neboť Slovo je blízko, na tvých rtech a v tvém srdci. Setkej se s ním se zkroušeným srdcem a vyznáním svých vin ústy a vyjdi tak ze zkázy hříšného svědomí, jinak původce čistoty do něj nevstoupí.

Jak je potěšující rozjímat nad způsobem jeho viditelného příchodu, neboť jeho „cesty vedou k blaženosti, všechny jeho stezky ku pokoji“ (Př 3,17). „Hle,“ říká nevěsta, „právě přichází, hory přeskakuje, přenáší se přes pahorky.“ (Pis 2,8) Nyní ho vidíš přicházet, ale před chvílí jsi ho neviděla, neboť jsi řekla: „Pověz mi ty, kterého tolik miluji, kde budeš pást, kde necháš odpočívat stáda za poledne!“ (Pis 1,7) Odpočívá se svými anděly v nekonečné věčnosti a své slávě a neproměnlivé kráse. Avšak věz, překrásná nevěsto, že tato sláva se stane též tobě nádhernou; je vysoko a ty na ni nemůžeš dosáhnout. Přichází však ten, jenž vyšel ze svého svatého místa a opustil pasoucí se anděly a přišel nás uzdravit. Uvidíme jej přicházet jako náš pokrm, který jsme nemohli mít, když odpočíval se svými anděly. „Hle, právě přichází, hory přeskakuje, přenáší se přes pahorky.“ Horami a pahorky mohou být pro nás patriarchové a proroci a jeho přeskakování může znamenat jeho rodokmen. „Abrahám počal Izáka, Izák počal Jákoba,“ (Mt 1,2) atd. Z hor vyrašil výhonek Jesse, květ vypučí na jeho kmeni a „Duch Páně na něm spočine“ (Iz 11,1). Stejný prorok pak říká ještě zřetelněji: „Hle, panna počne a porodí Syna a dá mu jméno Emanuel, to je Bůh s námi.“ (Iz 7,14) Ten, jenž je nejdříve květ, nazván je Emanuel a v jeho výhonku je zmíněna Panna. Avšak tento bod musíme nechat k rozjímání na jiný den, neboť je to veliké tajemství a je zde o tom mnoho co říci v dalším kázání, zvláště když to dnešní bylo již poněkud delší.

(Pokračování)

Zdroj: *Sermons of st. Bernards on Advent & Christmas.* R. & T. Washbourne, Ltd. London, 1909. Str. 8-14

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Neposkvrněná Královna nebe

Z proroctví a zjevení svaté Brigity Švédské (1303-1373)

Kapitola 9 (Kniha I)

Slova Královny nebe její milované dceři o lásce Syna, kterou měl ke své panenské Matce; o tom, jak byla Matka Krista počata v čistém manželství a posvěcena již v lůně.

„Jsem Královna nebe, Láska mého Syna, neboť on je nejcennější; máš-li jeho, pak máš všechno cenné. Je také nejvyšší žádoucí; máš-li jeho, pak máš vše, co je žádoucí. Miluj ho, neboť je nejctnostnější, máš-li jeho, pak máš každou ctnost. Chci ti sdělit, jak velká byla jeho láska k mé duši i tělu a jak velice ctil mé jméno. Můj Syn miloval mne dříve, nežli jsem milovala já jeho, neboť je můj Stvořitel.

Přivedl k sobě mého otce i matku do manželství tak čistého, že nebylo možné najít čistějšího manželství v té době. Nikdy nechtěli být spolu (tělesně) kromě toho, co žádal Zákon, a jen s tím úmyslem, že chtějí přivést na svět potomka. Když jim anděl sdělil, že se jim narodí Panna, z které přijde spása světa, raději by zemřeli, než by byli spolu jen z tělesné lásky; smyslnost v nich byla zcela umrtvena. Ujišťuji tě, že když byli spolu, bylo to z nadpřirozené lásky a kvůli poselství anděla, ne z tělesných žádostí, ale z lásky k Bohu. Takto jsem byla utvořena jejich přičiněním a skrze Boží lásku. Když mé tělo bylo utvořeno, Bůh v něj vložil duši stvořenou z jeho božství a duše byla ihned posvěcena spolu s tělem a andělé mě tak střežili a sloužili mi dnem i nocí. Když byla má duše posvěcena a spojena s mým tělem, má matka cítila takovou radost, že je nemožné ji popsat.“ (...)

Kapitola 31 (Kniha I)

O tom, jak nevěsta [svatá Brigita] viděla blahoslavenou Pannu Marii ozdobenou korunou a dalšími skvosty nepopsatelné nádhery, a o tom, jak svatý Jan Křtitel nevěstě vysvětluje, co tato koruna a další skvosty znamenají.

Nevěsta viděla Královnu nebe, Matku Boží, s nádhernou a převzácnou korunou na hlavě, jak její zářící a překrás-

né vlasy splývaly na ramena; byla oděna do zlaté dlouhé tuniky, která zářila nepopsatelným světlem a na ní byl modrý plášť v barvě azurově jasné oblohy. Když se nevěsta, svatá Brigita, podívovala nad tímto krásným vzhledem a zůstala naprosto beze slov a v udivení, zjevil se svatý Jan Křtitel a řekl jí: „Poslouchej pozorně, co to vše znamená. Koruna znamená, že je Královnou, Pannou a Matkou Krále andělů; její vlasy splývající na ramena znamenají, že je neposkvrněná a čistá panna; plášť v barvě modré oblohy znamená, že všechny pozemské věci jsou v jejím srdci i vůli umrtvené; zlatá tunika pak znamená, že měla horlivou a živou lásku k Bohu, jak vnitřně, tak i navenek. Její Syn, Ježíš Kristus, umístil sedm lilií na její korunu a mezi lilie pak dal sedm drahokamů.

První lilie je její pokora, druhá lilie je její bázeň před Bohem, třetí pak její poslušnost; čtvrtá je její trpělivost; pátá je její vytrvalost; šestá je její štedrost, neboť je štedrá a pomáhá všem, kteří ji prosí s láskou a vůli se napravit; sedmá je pak její milosrdenství v protivenství, protože ať už v jakémkoliv protivenství může člověk být, pokud ji prosí celým svým srdcem, obdrží od ní milosrdenství a pomoc, neboť je plná milosrdenství a slitování.

Mezi zářícími liliemi její Syn umístil též sedm vzácných drahokamů. První drahokam je její nedostizitelná ctnost, neboť není v žádném jiném andělu anebo člověku ctnost, kterou ona nemá na vyšším stupni. Druhý drahokam je její dokonalá čistota, protože Královna nebes byla tak čistá, že od prvního okamžiku, kdy přišla na tento svět, až do svého skonání ani stín hříchu v ní nikdy nebyl; a nikdo z démonů na ni nemohl nikdy najít žádnou nečistotu ani o velikosti špičky jehly. Byla skutečně nejčistější a nepatřilo se, aby Král slávy spočinul v jiném lůně než tom nejčistším, které bylo vyvoleno ze všech andělů a lidí. Třetí drahokam je její krása, protože Bůh je neustále oslavován ve svých svatých pro krásu své Matky a všichni svatí andělé i svaté duše jsou naplněni radostí pro její krásu. Čtvrtý drahokam na koruně je moudrost Panny Marie, neboť

ona je naplněna veškerou Boží moudrostí a všechna moudrost je skrze ni zdokonalena. Pátý drahokam je její síla a moc, protože je tak mocná a silná v Bohu, že se jí podřídí všechno stvoření. Šestý drahokam je její jasnost, neboť září tak jasně, že ozařuje anděly, jejichž oči jsou jasnější než světlo, a démoni se neodvažují na ni ani pohlédnout. Sedmý drahokam je pak plnost veškerého potěšení a radosti a duchovní líbeznost, neboť je tolik naplněna radostí, že již nemůže být rozmnožena, její potěšení je natolik vrchovaté, že již nemůže být zvětšeno; je milostí plná a převyšuje všechny svaté. Je ta nejčistší nádoba, ve které přebýval Chléb andělů a ve které je ukryta veškerá krása a líbeznost. Mezi sedm lilií na její koruně umístil její Syn těchto sedm drahokamů. Můžeš ji tak, nevěsto Syna, chválit z celého srdce, protože si chválu a čest zaslouhuje spolu se svým Synem!“

Zdroj: [http://www.saintsbooks.net/books/St.%20Bridget%20\(Birgitta\)%20of%20Sweden%20-%20Prophecies%20and%20Revelations.html](http://www.saintsbooks.net/books/St.%20Bridget%20(Birgitta)%20of%20Sweden%20-%20Prophecies%20and%20Revelations.html)

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

NABÍDKA POUTNÍCH ZÁJEZDŮ DO SVATÉ ZEMĚ V ROCE 2023 ZA VÝBORNÉ CENY

Nezapomenutelné **putování Svatou zemí** – termíny od února do května, cena: od 19 210 Kč.

Izrael a Jordánsko – atraktivní kombinace 26. 4. – 7. 5. 2023, cena: od 31 890 Kč.

Izrael s koupáním v Mrtvém moři – duben a květen, cena: od 19 890 Kč.

Velikonoce ve Svaté zemi (mimořádná nabídka) 7. 4. – 14. 4. 2023, cena od 23 720 Kč.

Prázdniny ve Svaté zemi s relaxem u Mrtvého moře 27. 6. – 7. 7. 2023, cena od 24 050 Kč.

Dále nabízíme **poutní zájezdy** do Lurd, Fatimy, Santiaga de Compostela (pěší poutě), Říma na Velikonoce, Guadalupe v Mexiku, po stopách sv. Šarbela do Libanonu, San Giovanni Rotonda, Assisi, Čenstochové a na další úchvatná a hluboká místa.

Jedná se o kvalitní programy za skvělé ceny, vždy v doprovodu erudovaného průvodce a kněze a s každodenní mší svatou.

Neváhejte nás kontaktovat!

Cestovní agentura PoutníZájezdy.CZ,

web: www.poutnizajezdy.cz,

e-mail: info@poutnizajezdy.cz, tel.: 731 604 770.

Získat svět pro Krista – arcibiskup Fulton J. Sheen

Dva doktoráty na prestižních učilištích, vlastní rádiové vysílání a program v televizi, které v USA překonávaly rekordy sledovanosti, kontakty s mnoha světovými osobnostmi, obrovský talent výmluvnosti, sepsání více než 60 knih – to jsou důležité údaje ze života arcibiskupa Fultona J. Sheena (8. 5. 1895 – 9. 12. 1979). Avšak nejvýznamnějším z nich bylo prožívání svaté hodiny před Nejsvětější svátostí, každý den, v tichosti.

Arcibiskup Fulton J. Sheen obdržel cenu Emmy za nejlepší televizní program v USA. Když přebíral sošku, řekl: „Děkuji svým scénáristům: Matoušovi, Markovi, Lukášovi a Janovi.“ Tento příběh dobře zachycuje osobnost a činnost duchovního: byl vynikajícím moderátorem, zvládl dokonale využívat nejnovější způsoby evangelizace (televize tehdy byla novinkou), byl neobyčejně populární a bez kompromisů hlásal pravdu evangelia.

Diagnóza současnosti

Erudice, výstižná analýza aktuálních problémů a odvaha v přijímání dialogu se světem získaly arcibiskupovi slávu charismatického mluvčího či obránce víry i církve. Dokázal přístupným způsobem představit teologické otázky a vztahovat je k realitě každodenního života. Důležitým všeobecným tématem v učení arcibiskupa Sheena byl problém opuštění Boha současným člověkem. Arcibiskup kladl důraz na to, že pokus o budování světa bez Boha se nemůže podařit: „Teorie mluvící o nezadržitelnosti pokroku je mýtem. (...) Ne progres, ale regres charakterizuje člověka bez Boha, zcela jako žití slunečnice bez slunce.“ Hierarcha analyzoval situaci západní civilizace před začátkem druhé světové války, avšak jeho slova se dají číst jako stále aktuální výstraha: „Než začala světová válka, nebylo možné najít jedinou knížku, jeden časopis nebo jedno vystoupení, ve které by se neobjevilo slovo pokrok s velkým »P«. Naděje a blahobyt byly všeobecné. Celý svět kráčel vpřed, vzhůru, maširováním v rytmu evoluce směrem ke zlaté éře materiálního blaha a pozemského štěstí A tehdy vypukla válka, která proměnila svět v jatka.“ Budování šťastného, spravedlivého světa, samými dobrými naplněného, bez Boha a jeho příká-

zání bylo utopií. V hledání odpovědi na otázku, co dělat, aby se svět stával lepším, kněz připomínal výzvu papeže Lva XIII. z encykliky *Rerum novarum*: „Duchovní a morální obrození představuje podmínku politické a hospodářské obnovy.“ Arcibiskup Sheen svým charakteristickým, výrazným způsobem hlásal: „Ne že jsou nemocná naše těla, ale duše civilizace. Svět se nachází ve stavu smrtelného hříchu a potřebuje očistění. Opakování banalit o obrození, konstituci, pokroku nás nezachrání, ani když je budeme vykřikovat čím dál hlasitěji. Musíme do našeho slovníku přidat nové slovo: Bůh. (...) Menší pozornost musíme věnovat pětiletému plánu, a více plánu na věčnost. Jaký totiž bude mít člověk zisk, jestliže zaplní svět traktory, a svoji nesmrtelnou duši ztratí?“

Ohrožení komunismem

Učení arcibiskupa Sheena se nevztahovalo k teoretické situaci. Žil totiž v dobách, kdy se ve světě rozmáhal komunismus. Arcibiskup do hloubky analyzoval tuto ideologii a rozhodně před ní varoval: „Proč komunismus získává takovou popularitu? Poněvadž současný člověk je unavený sobeckým individualismem a má dost demokracie, která se dává věst veřejným míněním, místo aby sama řídila. Dnešní člověk vnímá potřebu reakce; touží po něčem, co mu znovu dovolí nalézt smysl jeho existence; touží po duchovnu a přinejmenším po něčem, co by mohl obdivovat; touží po jiných věcech než po těch, které dostával během uplynulých tří set let. Poněvadž je mu známá jenom okleštěná forma křesťanství, která Krista uznává výlučně za člověka a ztotožňuje sebe s ustupujícím společenským pořádkem, má současný člověk dojem, že křesťanství prohrálo. Proto se vlastně obrací ke komunismu. Sklání se k němu, poněvadž

je to zřízení, které pochybnosti a skepticismus neodpovědné lhostejnosti nahrazuje jistotou absolutní vlády, ztělesněné ve společenských institucích. Sklání se k němu, poněvadž hledá logický systém, který si přisvojuje právo na tělo i duši. Krátce řečeno, současný člověk je komunistou, poněvadž komunismus uspokojuje jeho potřebu náboženství.“ Tato slova by se dala vztahovat na současná společnost, ve kterých je křesťanství vytlačováno z veřejného prostoru, a namísto něj se prosazuje síla ideologie neomarxismu.

Síla schopná zdotat komunismus

Arcibiskup Sheen upozorňoval, že komunismus může být překonán jenom jednou duchovní silou: církví – mystickým tělem Kristovým. Pouze společenství shromážděné kolem Krista, kde milosrdenství představuje základ mezilidských vztahů, je schopno skutečně lidi sjednotit a zmobilizovat je k dobývání věčného cíle – nebe. Jenomže – jak ukazoval hierarcha – podle mínění světa je církev činitelem omezujícím svobodu, ačkoliv ve skutečnosti představuje jedinou sílu, která ho může osvobodit. A objasňoval příčiny nechuti k církvi: „Třebaže jsou lidé, kteří ji nenávidí, je třeba jim odpouštět, poněvadž ve skutečnosti ne že nenávidí církev, ale to, co za církev považují.“ Z toho důvodu arcibiskup vytrvale ukazoval pravdu o církvi a člověku. Zdůrazňoval, že základním problémem není nezaměstnanost, finance, hospodářství, ale kondice člověka. Odpověď na otázku: Kým je člověk? ukáže možnosti řešení společných problémů. Je to ve shodě s pozdějšími slovy sv. Jana Pavla II., že člověka není možno chápat bez Krista (srov. *Redemptor hominis*, 10).

Vidět člověka

Arcibiskup Sheen byl známý tím, že se přičinil o obrácení celé řady osob. V každé situaci se snažil vidět před sebou člověka a získat ho pro Krista. O rozmluvu s duchovním usilovali ateisté, intelektuálové, osoby veřejně známé, aristokrati a také osoby z okraje společnosti. Jedny motivovala upřímná touha po obrácení, jiné zvědavost, chuť změřit se intelektuálně s oslnivým hierarchou, nebo přímo touha dokázat mu, že se dopustil chyby. Ar-

cibiskup věnoval hodně času takovým setkáním. Navíc vedl bohatou korespondenci s osobami z celého světa; využíval rovněž každou příležitost k evangelizaci náhodně potkaných osob. Hodně z těch příběhů, vylíčených samotným arcibiskupem Sheenem, ukazuje, jak nezřídka překvapivým a neobyčejným způsobem zasahuje Pán Bůh. Obzvláštními případy byla obrácení komunistů. Duchovní bojoval proti komunistické ideologii, ale osoby, které ji vyznávaly, chtěl přivádět na cestu pravdy. Obrovský ohlas mělo například obrácení přední americké komunistky Belly Doddové. Hierarcha ji zaujal svou otevřeností, vnímavostí a sám ji připravoval na přijetí svátosti křtu. (srov. *Světlo* 49/2021 a 2/2022) Dalším známým obráceným byl komunist Luis Budenz, vedoucí redaktor komunistického deníku „Daily Worker“. Zpočátku tento muž nenáviděl arcibiskupa Sheena, protože v polemice přímo vytýkal chyby komunistické ideologii. Po letech se Budenz sám u duchovního přihlásil s prosbou, aby byl přijat do jednoty církve. Proces obrácení musel zůstat v přísném utajení, proto arcibiskup několik měsíců jezdil v noci za mužem, aby mu udílel katecheze. Teprve v den křtu se skutečnost jeho obrácení dostala na veřejnost i do Komunistické strany USA.

Arcibiskup Fulton J. Sheen

Mimořádné jsou rovněž příběhy obrácení mladých žen, které se živily prostitucí. Jedna z nich přišla jistého dne do kostela a poklekla ve zpovědnici, kde službu vykonával arcibiskup Sheen. Tvrdila, že se nechce zpovídat, jen potřebuje zabít volný čas. Ukázalo se, že tak chtěla oklamat svou matku, která si myslela, že její dcera jde ke zpovědi. Kněz ji dlouho přemlouval ke zpovědi, bohužel bez výsledků. Když žena odešla, arcibiskup Sheen prosil každého dalšího penitenta ve zpovědnici, aby se pomodlil růženec za jistou hříšnou osobu. Kromě jednoho člověka s tím všichni souhlasili. Po skončení službě, kolem 21. hodiny, arcibiskup poklekl u balustrády před presbytářem a setrval v modlitbě za onu ženu. V půl jedné v noci se dveře kostela otevřely a vstoupila jimi – ona...

Okamžitě vešla do zpovědnice, aby se smířila s Bohem.

Jindy byl arcibiskup pozván k mladé ženě jménem Kitty, která se nacházela v těžké situaci. Vydělávala na ulici a peníze dávala manželovi. Když toho bylo málo, pořádně ji zbil. Tentokrát jí dal jed... Duchovní měl s sebou viaticum a svaté oleje. Už na místě, v ubohém bytě, ji kněz přemlouval, aby se vyzpovídala. Žena odpovídala, že nemůže, protože je ta nejhorší holka v New Yorku. Nakonec ale souhlasila a přijala Boží milosrdenství. Když jí jed začal zbavovat vědomí, arcibiskup jí udělil svátost nemocných. Žena se okamžitě cítila lépe a uzdravila se. Od té doby se Kitty stala apoštolkou Božího milosrdenství a pomáhala lidem, se kterými dřív byla na ulici. Každou neděli se u mřížky zpovědnice objevovali lidé, kteří říkali, že je tam poslala Kitty.

Rovněž v Londýně měl arcibiskup Sheen neobvyklé setkání. K ránu, když duchovní otevíral kostel, vpadla do něj mladá opilá žena. Byl leden, právě končila mrazivá noc, arcibiskup jí tedy uvařil čaj. Ukázalo se, že ta žena je muzikálová herečka. Opila se, poněvadž, jak to vylíčila, utíkala před třemi muži. Arcibiskup ji poprosil, aby přišla do kostela ještě odpoledne, před představením. Ona pozvání přijala s podmínkou, že ji kněz nebude přemlouvat ke zpovědi. Arcibiskup slíbil, že ji nebude prosit, aby se vyzpovídala. Když se znovu setkali, kněz nabídl, že jí ukáže obrazy Rembrandta

a van Dycka, které tam visely. Další události takto vylíčil sám arcibiskup: „Když jsme procházeli kostelem, mijeli jsme zpovědnicí. Vstrčil jsem ji dovnitř. Neprosil jsem ji, aby tam vešla. Přece jsem slíbil, že ji nebudu prosit. Za dva roky poté jsem na její hlavu vložil roucho řeholnice v jednom z klášterů v Londýně, kde zůstává dodnes.“

Takových zážitků bylo v arcibiskupově životě mnoho. Měl neobyčejný dar porozumění pro druhého člověka a věděl, kdy projevit péči, kdy položit důležitou otázku a kdy svědomím silně otrástit. Jeho cílem vždycky bylo doprovázet člověka ke zdroji Boží milosti ve svátostech. Obrácení každé osoby bylo realizací poslání církve, aby celé lidstvo přivedla k Bohu. Arcibiskup smysl tohoto povolání ukázal obrazotvorným způsobem: „Co bychom dělali, kdybychom na vrcholku Alp našli velrybu, to znamená, co bychom dělali, kdybychom ji chtěli zachránit? Samozřejmě bychom se snažili o to, jak ji co nejrychleji dostat do jejího přirozeného prostředí. A to je jediná věc, kterou je možné udělat pro svět: je třeba mu navrátit jeho přirozené prostředí religiozity a morálních zásad. Pokud se diskuse o politice a hospodářství vede v odtržení od morálních zásad, mají jenom tolik smyslu, jako ustanovování práv velryb nacházejících se na vrcholu hory. Lidé nepotřebují nový hospodářský systém, lidé potřebují proměnu srdcí, duší a mysli. Nové srdce je možné najít pouze pod Křížem, kde všechno získává vlastní míru a hodnotu. (...) Když bude svět obrácený k prostředí Golgoty, pochopí, že se nemusí nořit v bolesti a svádět bitvu v ruinách, poněvadž skutečně jistým aspektem hříchu není hříšnost, ale možnost vykoupení.“

Učení Kříže

Kromě popularity zažil arcibiskup Sheen ve svém životě rovněž i kříž a trápení. Věděl, že je to pro něj požehnaním, zvláštním povoláním. Ve svých učeních hlásal: „Nedejte se svést těmi, kteří by nás chtěli spasit bez kříže. Od kříže se nedá utéct z toho prostého důvodu, že žádného cíle se nemůže dosáhnout bez úsilí a žád-

Arcibiskup Fulton J. Sheen

ného vítězství bez boje. (...) Když se spojíme s Ukřižovaným během mše svaté, všimáme si, že nám druzí slibují pouze ospravedlnění hříchu, negaci hříchu, objasnění hříchu. Zatímco pod Křížem zažíváme zázračný Boží paradox odpuštění hříchu.“ Arcibiskup Sheen si všiml, jak svět utíká od Kříže, jak ztrácí vnímání hříchu, a varoval, že to je směrování, které vede ke zhoubě: „Pokud bych měl najít obraz nejlépe popisující naši civilizaci, řekl bych, že se nacházíme ve sféře polostínu čili v místě, kde světlo bledne a začíná soumrak. Ještě jsme nepřekročili hranici, poněvadž svět, ať se k tomu přiznává, či ne, stále čerpá z duchovního kapitálu, který mu církev udělila před čtyřmi sty lety⁽¹⁾. Všechno, co je dobré, milosrdné a šlechetné v naší civilizaci, je otiskem trvalých křesťanských zásad a úlomkem Kristova Kříže. Avšak obraz Kříže se stále více rozmělnuje.“ Úsilí o změnu směru, kterým svět směřuje, se děje především v prostoru duchovním, a bitevním polem je duše každého člověka. Z tohoto důvodu, když byl angažován v získávání světa pro Krista, dbal arcibiskup v první řadě o prohlubování vlastního vztahu s ním.

Svatá hodina

Arcibiskup Sheen se v den svého kněžského svěcení rozhodl, že bude každý den trávit hodinu před Nejsvětější svátostí. Navzdory četným povinnostem byl až do konce života tomuto slibu věrný. Jak sám zdůrazňoval, čas osobního setkání s eucharistickým Kristem byl zdrojem je-

ho talentu a plodů jeho kněžské služby. Neudivuje tedy skutečnost, že papež Pius XII. nazval arcibiskupa Sheena prorokem svých časů. Rovněž Jan Pavel II. v průběhu jednoho jejich setkání v newyorské katedrále shrnoval život již nemocného kněze a řekl mu: „Dobře jsi psal i mluvil o Pánu Ježíši Kristu. Jsi loajálním synem církve.“ Arcibiskup Sheen si uvědomoval, že za všechno vděčí Boží milosti. Vyznal: „Je těžké vypovědět slovy, jak moc mi svatá hodina pomohla vydržet v povolání. Písmo svaté dává mnoho důkazů o tom, že kněz začíná v kněžství upadat, když selhává v lásce k Eucharis-

tii.“ V charakterizování významu každodenní adorace arcibiskup potvrdil: „Svatá hodina se pro mě stala něčím jako plynovou lahví, která v zatuchlé atmosféře světa dovoluje opět pociťovat dech Ducha Svätého. Pokud se mi třeba zdálo, že z ní nemám nic prospěšného, a pociťoval jsem nedostatek duchovní blízkosti, měl jsem alespoň dojem, že jsem jako pes hlídající u pánových dveří pro případ, že by ho on zavolal.“

K praktikování svaté hodiny arcibiskup Sheen vybízel kněze, pro které vedl rekollektce (nejenom ty z katolické církve, ale i z protestantské!), manžele nebo ostatní světské osoby. Dostával potom tisíce dopisů od lidí, kteří ho informovali o realizaci svaté hodiny a o obdržení milostí od Boha. Tyto zprávy potvrzovaly hlubokou víru kněze v působení Krista přítomného v Hostii. Napsal toto: „Navštívení Nejsvětější svátosti připomíná usazování pacienta s tuberkulózou na slunečném místě, na svěžím vzduchu. Virus našich hříchů nemůže dlouho vydržet ve tváři Světla světa.“ Eucharistický Kristus byl životní láskou arcibiskupa Sheena. Právě v kapli, před Nejsvětější svátostí, 9. prosince 1979, Bůh povolal věrného kněze k sobě.

*Z Miłujcie się! 2/2022 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Odvolání na dobu, kdy byl do středu postaven člověk a svět se začal vzdalovat od Boha.

Arcibiskup Sheen o Fatimě

Arcibiskup Fulton J. Sheen v 50. a 60. letech 20. století vedl televizní program „Life is Worth Living“ (Život má cenu). V USA trhal rekordy ve sledovanosti. Publikujeme záznam programu věnovaného Fatimě.

Současný svět se svými silnými krizemi se zrodil 13. října 1917. Co se toho dne přihodilo? Nahlédneme do tří míst: Moskvy, Říma a malé portugalské vesničky s názvem Fatima.

* * *

Moskva, 13. října 1917. Maria Alexandrovičová, mladá ruská aristokratka, vede katecheze dvou stovek dětí v chrámu Iverské ikony Matky Boží. Náhle vzniká rozruch. Do svatyně vpadají jezdcí, ženou se hlavní lodí, přeskakují stupně oltářů, ničí ikony, kácejí sochy i oltář, načez útočí i na děti a mnohé z nich zabíjejí.

Maria Alexandrovičová vyběhává s křikem ven. Ví, že se blíží revoluce, a podezřívá toho, kdo ji vede. Žene se k němu.

„Stala se strašná věc!“ volá. „Učila jsem katechismus, když do chrámu vtrhli jezdcí a začali útočit!“

„Vím,“ říká vůdce revolucionářů. „Sám jsem je tam poslal.“

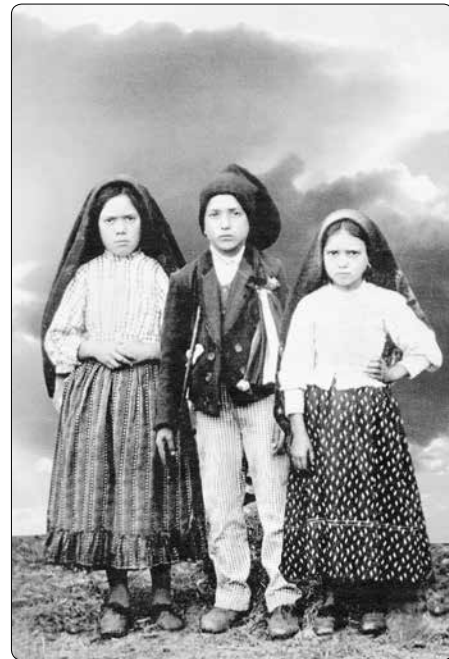
Byla to jedna z událostí oznamujících výbuch komunistické revoluce, která je od té doby útrapou světa.

* * *

Řím, 13. října 1917, stejná polední hodina. V celém městě bijí kostelní zvony, zvěstují radostnou novinu: biskupské svě-

cení. Nově vysvěcený biskup Eugenio Pacelli není všeobecně známý, ale jednoho dne se stane největším duchovním vůdcem v boji proti revoluční tyranii komunismu.

Po svěcení se biskup Pacelli vydal do Mnichova. Právě v tomto městě 7. dubna 1917 komunisti začali revoluci pod vedením námořníka Rudolfa Egelhofera a dvou bolševických komisařů: Levina a Axelroda, kteří vyhlásili vznik sovětské republiky. Po ulicích kráčeli ozbrojení bojovníci, členové Spartakova svazu, vedení Karlem Liebknechtem a Rozou Luxemburgovou. Byla vytvořena Rudá armáda, která 25. dubna v samotném Mnichově zabila 325 lidí. Kulometry ostřelovali dům člověka, který navzdory vyhrožování neváhal vstupovat na ambon mnichovské katedrály. Nakonec bylo rozhodnuto, že musí být zabit. Na Egelhoferův rozkaz se 29. dubna 1917 v 15 hodin jistý Seiler, velitel Rudé armády Jih, a jeho pobočník Brongratz objevili před domem kněze spolu s námořníky, kteří je podporovali. Dostali se dovnitř, když vrátného zastrašili ručními granáty, obsadili knihovnu a tam objevili svoji oběť: Seiler byl ve dveřích, ostatní kolem; někteří se získanými pistolemi, jiní vyzbrojeni granáty. Konečně přišel muž, na kterého čekali. Seiler s rouháním na rtech vytáhl pistoli a udeřil ji

Lucie, František a Hyacinta - pasácci, kterým se zjevila Matka Boží

do pektorálního kříže na hrudi přichoziho. Vysoký, štíhlý kněz uchopil pektorál a hledě na něj směrem k hlavní řekl tiše: „Dobře, střílejte! Ale ničeho tím nedosáhnete. Zkouším jen zachránit Německo.“

Při jeho pronikavém pohledu se nikdo neosmělil zmáčkнуть spoušť. Po návratu do štábu ani Seiler, ani Brongratz, ani žádný z vojáků neuměl Egelhoferovi vysvětlit, proč nepoužili zbraně – proč se pár očí, štíhlá postava držící kříž a tichý hlas ukázaly být mocnějšími než pistole, granáty a rozkazy. Jedno bylo jisté: od té doby se ten člověk nebál absolutně ničeho. Byl to Eugenio Pacelli, budoucí papež Pius XII.

Pektorální kříž, který měl tehdy kněz Pacelli na sobě, držím teď v ruce. Pius XII. ho daroval svému příteli, Jeho Eminenci kardinálu Spellmanovi, který mi ho půjčil do tohoto programu.

* * *

Dne 13. října 1917 poblíž vesničky Fatima malí Lucie, Hyacinta a František čekají na zjevení. Děti vypověděly, že se jim ukazuje Maria, Matka Boží. Nebylo by na tom nic divného – nejenom proto, že skrze Marii Pán přišel na svět, nejenom proto, že díky ní vykonal svůj první zázrak a že nás na kříži odevzdal do její péče, když pronesl: „Hle, tvá Matka“ (Jan 19,27), ale především proto, že

Shromáždění lidí na místě zjevení, pozorující sluneční zázrak

Maria jako Matka lidstva zcela jistě není lhostejná k našim problémům 20. století.

Podle dětí se jim Paní ukázala již 13. května, 13. června a července, 19. srpna i 13. září. Během těchto dřívějších setkání padla velmi zajímavá slova, která dokazují že o situaci ve světě rozhoduje nejenom politika, ale i náš styl života.

Paní pověděla, že tehdy už probíhající válka, čili první světová válka, se blíží ke konci. Spojené státy se zapojily do válečného dění na Velký pátek 1917, a válka samotná skončila o něco víc než o rok později, 11. listopadu 1918.

Paní též řekla, že na světě zavládne mír, pokud svět bude znovu důvěřovat Bohu a když se obrátí Rusko. Dodala však: „Jestliže lidé nepřestanou urážet Boha, tak v době pontifikátu dalšího papeže začne druhá válka, horší.“ Šlo zde, jak se ukázalo, o občanskou válku ve Španělsku, předzvěst druhé světové války – které bylo možné předejít pokáním, modlitbou a opětovným svěřením se Bohu. V případě, kdy by lidé neuposlechli toto poselství, Paní varovala před další válkou: to Rusko rozšíří své špatné učení po světě, bude vyvolávat války a pronásledování, dobří budou mučeni a Svatý otec bude musel mnoho vytrpět. Různé národy zhytnou.“

Maria slíbila, že 13. října 1917 se uskuteční zázrak, který dokáže pravdivost jejich zjevení. Toho deštivého dne ve Fatimě doprovázelo děti na 70 000 lidí, většinou nevěřících. V Portugalsku tehdy vládla anarchie a komunismus, protináboženské a ateistické názory. Většina lidí, co do Fatimy přišla, tam byla ze zvědavosti, a ne ze zbožnosti, a oni pochybovali o tom, že Paní učiní viditelné znamení – a ono se to stalo. To znamení bylo nazváno slunečním zázrakem a potvrzuje ho svědectví 70 000 osob, a také články v ateistickém i anarchistickém tisku té doby (na stránkách jednoho z časopisů přiznali, že se sluneční zázrak stal, ale rozhodně popřeli jeho nadpřirozenou podstatu), jež jsem přečetl.

Matka Boží nejprve rozmlouvala s dětmi, a poté ukázala na slunce, které se zablesklo v mezeře mezi mraky. Náhle se zdálo, že se slunce téměř vzdaluje od své nebeské dráhy a přibližuje se k zemi v podobě velkého stříbrného disku sypoucího jiskry. Třikrát se změnilo v rotující masu lesklého stříbra, která se otáčela šile-

Eucharistické procesí ve Fatimě

nou rychlostí kolem vlastní osy, vysílala kolem různobarevné paprsky a násilným klikatým pohybem padala ke shromážděným davům. Lidé křičeli strachem a volali prosebné modlitby, přesvědčení, že všichni zahynou. A přestože od rána přišlo, po té troji proměně slunce oblečení všech bylo suché.

Od té doby Fatima shromažďuje lidi z celého světa, kteří věří, že mír se nevytváří v kabinetech politiků. Nebeská Paní řekla dětem, že mír záleží na modlitbě, pokání a oběti. Byl jsem ve Fatimě 13. října 1951, když se tam shromáždil milion poutníků, aby se modlili za mír. Přišli do Fatimy předešlého večera a po celou noc stáli nebo klečeli v zimě a v dešti, typických pro horská prostředí Portugalska. Byl jsem s nimi až do třetí hodiny ranní, kdy mi nabídli lůžko. Přesto jsem nemohl usnout. Pohodlí lůžka je k nesnesení, když milion lidí setrvává na modlitbě za mír pro svět zmučený válkou. Nemohl jsem udělat nic jiného, než se znovu připojit k modlitebnímu bdění.

Druhého dne zrána [14. října 1951], když mezi davy nesli sochu Matky Boží Fatimské, milion lidí, vzdáváje čest Královně míru, mávalo bílými šátky jako prapory čistoty a myšlenka náhle přeskočila z toho bílého náměstí ve Fatimě na Rudé náměstí v Moskvě, ozdobené vlajkami barvy krve obětí. Těžko nepocítit, že fatimské bílé náměstí, to je jediná odpověď na Rudé náměstí. Zdálo se tehdy, že komunistický znak srpu a kladiva podléhá přeměně: kladivo, které rozbilo tak mnoho domovů a zneuctilo tolik svatých míst, podobá se během času, díky modlitbě a pokání, kříži, a srp, užitý komunisty ke stínání lidského života jako nedozrálé

pšenice, začíná připomínat „měsíc pod jejím nohama“ (srov. Zj 12,1). K rozpoutání druhé světové války by nedošlo, kdyby se člověk navrátil k Bohu. Třetí světová válka nemusí propuknout a nestane se to, pokud se vrátíme k Bohu jako národ. Příčinou studené války na světě je to, že naše srdce i duše neplanou ohněm Boží lásky.

Můžeme se ale ptát, proč Bůh, Stvořitel vesmíru, nám ve své prozřetelnosti chtěl nyní udělit zjevení Matky Boží, aby nás opět přivedl k modlitbě a pokání. Zprvu, když se náš Pán ztratil ve věku 12 let v Jeruzalémě, našla ho tam Maria. Jestliže tedy svět ztratil Krista, možná že právě díky Marii znovu získá Zachránce. Zadruhé, Boží prozřetelnost svěřila moc překonat zlo ženě. V tom strašném dnu, kdy bylo zlo vypuštěno na svět, Bůh řekl hadovi v zahradě Eden: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ (Gn 3,15) Mluví se zde o potomstvu zla a potomstvu dobra – a díky moci ženy bude zlo přemoženo. Dnes žijeme ve špatné hodině, protože skutečně dobro má svůj den, ale zlo má svoji hodinu. Pán sám řekl té noci, kdy Jidáš vešel do zahrady: „Toto je vaše hodina, vláda tmy.“ (Lk 22,53) Během hodiny je zlo schopné zhasit co nejvíce světla světa – ale skutečně to může udělat. Jestliže tedy žijeme v temné hodině, jak přemůžeme satanského ducha, jestliže ne díky Nevěště, kterou Bůh vybral, aby rozdrtila hlavu hada?“

*Úryvek z knihy arcibiskupa Fultona J. Sheena, *Warto żyć!*, Kraków 2017
Z *Miłujcie się!* 2/2022 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Prvky rozlišování: Důvěrný vztah k Pánu

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

narůstá a stále více usnadňuje rozpoznání toho, v čem má Pán zalíbení. Pravá modlitba spočívá v důvěrnosti a spoléhání na Boha, nikoli v papouškování, mechanickém odříkávání modlitbiček. Pravá modlitba tkví v bezprostředním a citovém vztahu k Pánu. Tato důvěrnost překonává obavy a pochybnosti nad tím, že by snad jeho vůle neprospívala našemu dobru, což je pokušení, které nám leckdy prochází myslí, zneklidňuje srdce, vnáší do něj nejistotu, anebo také trpkost.

Rozlišování si nenárokují naprostou jistotu, není to chemicky čistá metoda, poněvadž se týká života, který není vždy logický, ale vyznačuje se hledisky, jež nelze uzavřít v jediné myšlenkové kategorii. Rádi bychom se přesně dozvěděli, jak si počínat, a přece se pak chováme nedůsledně, i když něco takového nastane. Kolikrát jsme sami na sobě zakusili to, co apoštol Pavel popisuje slovy: „Nekonám dobro, které chci, nýbrž dělám zlo, které nechci.“ (Řím 7,19) Stalo se to mnohokrát. Nejednáme výlučně rozumově, nejsme stroje, nestačí nám obdržet návod, abychom ho vykonali. Naše rozhodnutí pro Pána ovlivňují překážky nebo naopak posily, které jsou především citového rázu.

Je význačné, že první zázrak, který Ježíš koná v Markově evangeliu, je exorcismus (srov. 1,21–28). V synagoze v Kafarnau Ježíš vymítá nečistého ducha z posedlého člověka, a tak jej vysvobozuje z klamně představy o Bohu, kterou nám satan vnuká již od počátku – totiž obrazu Boha, který si nepřeje naše štěstí. Onen posedlý z evangelního úryvku ví, že Ježíš je Bůh, avšak nepřivádí ho to k víře v Boha, naopak křičí: „Přišel jsi nás zahubit?“ (v. 24)

Mnozí lidé, včetně křesťanů, si myslí totéž: Ježíš by snad mohl být Božím Synem; avšak pochybují o tom, že by chtěl naše štěstí. Naopak, někteří lidé se obávají, že pokud vezmeme jeho pozvání vážně, zničíme si život a umrtvíme svá nejmocnější přání a touhy. Domněnky o tom, že Bůh žádá příliš, strach z těchto přemrštěných nároků a představy, že nás nemá opravdu rád, občas prorážejí naším nit-

rem. V naší první katechezi o rozlišování jsme ovšem zaznamenali, že průvodním prvkem setkání s Pánem je radost. Když se modlím a setkávám s Pánem, uchvacuje mě radost. Každého člověka se zmocňuje radost, což je krásné. Smutek anebo strach jsou naopak známkami toho, že se Bohu vzdalujeme. „Chceš-li vejít do živo-

ta, zachovávej přikázání,“ říká Ježíš bohatému mladíkovi. (srov. Mt 19,17) Onomu mladému muži ale nějaké zábrany nedovolily, aby naplnil touhu po těsném následování „dobrého mistra“, kterou choval v srdci. Byl to podnikavý mladík plný zájmu, který Ježíše vyhledal ze svého popudu, ale jeho city byly současně velice rozporuplné, neboť přikládal přílišnou důležitost majetku. Ježíš ho nenutí k rozhodnutí, nicméně evangelium poznamenává, že onen mladík odchází „zarmoucen“ (Mt 19,22). Když se někdo vzdaluje Pánu, nikdy není spokojený, byť by nakládal velikou hojností statků a možností. Ježíš nikdy nikoho nenutí k následování, nikdy. Ježíš ti objasňuje svou vůli, z celého srdce ti ji dává poznat, ale ponechává ti svobodu. Právě tato svoboda je na modlitbě s Ježíšem to nejkrásnější. Když se naopak od Pána vzdálíme, zůstane nám v srdci smutek a ošklivost.

Rozlišování našich niterných hnutí není jednoduché, protože zdání klame, avšak v důvěrném vztahu s Pánem se mohou mírně rozplynout veškeré pochybnosti a obavy, čímž se náš život stále

více uschopňuje k přijetí onoho „jemného světla“, jak je krásně nazýval sv. John Henry Newman. Světci ve své záři zrcadlí Boží světlo a svými prostými každodenními gesty vyjevují láskyplnou přítomnost Boha, který činí nemožné možným. O manželích, kteří spolu prožili kus života a měli se rádi, se říká, že se nakonec podobají jeden druhému. Obdobně bychom mohli popsat citovou modlitbu: postupně, avšak stále účinněji, nás uschopňuje k tomu, abychom rozpoznali, na čem záleží při utváření naší druhé přirozenosti jako čehosi, co by prýštilo z hloubi našeho bytí. Prodlévat v modlitbě neznamená pronášet množství slov, nikoli. Je třeba se pohroužit do modlitby, otevřít Ježíši srdce, přistoupit k Ježíši, povolit mu, aby vešel do mého srdce a dal nám pocítit svou přítomnost. A tam pak můžeme rozlišovat, kdy je zde Ježíš a kdy jsme to my se svými myšlenkami, které se leckdy vzdalují Ježíšově vůli.

Prosme o milost, abychom prožívali přátelský vztah k Pánu, jako když přítel hovoří s přítelem (srov. sv. Ignác z Loyoly, *Duchovní cvičení*, 53). Znal jsem jednoho starého řeholníka, který byl vrátným v jedné koleji. Pokaždé, když mohl, chodil do kaple, podíval se na oltář a řekl: „Ahoj,“ protože si s Ježíšem byli blízcí. Nepotřeboval toho moc napovídat, jenom ono: „Ahoj, jsem tu a ty jsi u mě.“ Takový vztah bychom měli mít v modlitbě: blízkost, citovou blízkost, jako mezi bratry, blízkost k Ježíši. Úsměv, jednoduché gesto, a nikoli odříkávání slov, která se nedotknou srdce. Tuto milost si máme vyprošovat pro sebe i pro druhé, abychom tak v Ježíši spatřovali svého největšího a nejmocnějšího Přítele, který nás nevydírá, a hlavně nás nikdy neopustí, i když se mu vzdálíme. Ježíš zůstává u dveří našeho srdce. „Nechci o tobě nic vědět,“ říkáme mu. Avšak on tam tiše zůstává, aby byl po ruce a na dosah srdce, protože je stále věrný. Pokračujme v této modlitbě, pronášeje v modlitbě ono „ahoj“, pozdravujme Pána srdcem, modlitbou citovou a blízkou, kterou netvoří mnoho slov, nýbrž dobrá díla a gesta.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu*

(Redakčně upraveno)

Pondělí 5. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:15** Obchod s migranty **7:45** Nebojte se... **8:45** V pohorách po horách: Prachovské skály – Český ráj **9:10** Bělorusko: Semínka víry **9:40** Outdoor Films: Extrémní dálková běžkyňe Adéla Voráčková **11:15** Setkání: MUDr. Tom Philipp – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Praze-Modřanech **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **13:45** Viac ako pieseň (5. díl): Lucia Launerová a pieseň Mój Abba **14:05** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **14:35** Barvy vůně a větru [P] **14:58** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **15:05** Noční univerzita: Michal Balcar – Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí **16:05** V souvislostech **16:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Taneční inspirace **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:10** Divadélko Bubáček (13. díl): O Honzíkovi a líném pantátovi **18:30** Tiché hrozby – Mizející půda [P] **19:05** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 **19:30** Poutníci času: S Vlastou Urbanovou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** K jádru věci [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín: Malíř a spisovatel Antonín Vojtek [P] **21:55** Noemova pošta: Prosinec 2022 **23:00** Cvrlikání (86. díl): Lucie Redlová **0:15** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Anežka Káňová **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 6. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:10** Setkání: Bohuslav Procházka **7:20** Adventus Domini **8:15** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Novinky z astronomie, 2. díl **9:10** Harfa Noemova: Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku **9:35** V souvislostech **9:55** Pákistán – Gawah **10:25** Noční univerzita: Bůh a čas **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezi pražci (111. díl): Prosinec 2022 **13:35** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **14:05** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **15:05** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Honduras – Texiguat, zapomenutá komunita [P] **16:35** Animované biblické příběhy: Rút **17:00** Bratr oheň: Bohatý a chudý **17:30** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **17:35** Divadélko Bubáček (15. díl): O veveříčce Hubatince aneb Co se tenkrát v lese událo... **18:00** Benefiční koncert: Praha, CineStar Anděl [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2022 [P] **19:50** Přejeme si... **20:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:30** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Hledání skrytých svatých míst: Olymp **22:00** Dokořán: S Miroslavem Karasem **22:45** Terra Santa News: 30. 11. 2022 **23:05** Na startu **23:25** Palestina: Až přijde Syn člověka **0:00** Výpravy do divočiny: Akustické projevy živočichů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 7. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:15** V pohorách po horách: Soutěska Raggaschlucht – Vysoké Taury **7:20** Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2022 **7:45** Noční univerzita: Michal Balcar – Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí **8:40** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Poutníci času: Se Sr. Annou Vendulou Malichovou **10:20** K jádru věci **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Orkiestra św. Mikołaj na Crossroads 2021 **13:25** Se salesiány

TELEVIZE DOBRYCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **14:00** Na pořadu rodina (12. díl): Kdo si počká, ten se dočká... **15:05** Veselo v Žilinském kraji **15:35** Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2022 **16:00** Jak potkávat svět: S pěveckým sborem Permonik **17:30** Magazin Mary's Meals **18:00** Česko zpívá kolody – reportáž [L] **18:35** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:40** O pasáčku Asafovi (1. díl) **18:55** Strýček Emu: Úklid v duši **19:05** Krok do neznáma **19:25** Terra Santa News: 7. 12. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DOO [L] **21:10** Noční univerzita: Posvěcení dne [P] **22:10** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **22:45** Irsko, hluboce zakořeněná víra **23:03** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Vronský **23:28** Setkání: Pavel Klíma – kostel Nejsvětější Trojice v Malšicích **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Letem jazzem (7. díl): Pohled na jazzovou tvorbu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 8. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:15** V pohorách po horách: Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **7:25** Poutníci času: S Vlastou Urbanovou **7:40** Terra Santa News: 7. 12. 2022 **8:05** Mezi pražci (111. díl): Prosinec 2022 **9:05** Buon giorno s Františkem **9:45** Honduras – Texiguat, zapomenutá komunita **10:20** Noemova pošta: Prosinec 2022 **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Adventus Domini **13:45** Generální audience papeže Františka **14:15** V pohorách po horách: Klíč – Lužické hory **14:25** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **15:25** V pohorách po horách: Čtyři palice – Žďárské vrchy **15:35** Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2022 **16:00** Pobožnost u sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] **16:35** Barvy vůně a větru [P] **17:00** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:10** O pasáčku Asafovi (2. díl) **18:25** Ovečky: 3. neděle adventní [P] **18:55** Grotosky Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek **19:20** Na křídlech andělů **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře [L] **21:45** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ivan Klíma [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Nic než národopis **0:45** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 9. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:05** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **7:15** Biblická studna: S Martinou Viktorií Kopeckou **8:20** V pohorách po horách: Poludňový Grúň – Malá Fatra **8:35** Na hlbínu (4. díl): Sériá vyučování na podnetné témy [P] **9:10** Dokořán: S Carmen Mayerovou **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín: Malíř a spisovatel

Antonín Vojtek **10:15** Na startu **10:35** Dobrodružství před kamerou **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 **13:15** Buon giorno s Františkem **14:05** Nebojte se... **15:10** Až na konec světa **16:15** Poutníci času: S Vlastou Urbanovou **16:30** K jádru věci **17:30** Nebe nad hlavou **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:10** O pasáčku Asafovi (3. díl) **18:20** V pohorách po horách: Lovoš – České středohoří **18:30** Cvrlikání (14. díl): Beata Bocek **19:30** Vietnam **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl [L] **21:55** Poletuchy: Na skok do Stramberka **22:40** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (3. díl): Připravte cestu Páně (Lk 3,1–6) **23:15** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **0:15** Výpravy do divočiny: Tajemný Tibet **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 10. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **7:10** Barvy vůně a větru **7:33** Svědectví života – Michal **7:55** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **8:00** Ovečky: 3. neděle adventní **8:25** Animované biblické příběhy: Rút **8:50** Strýček Emu: Úklid v duši **9:00** Bratr oheň: Bohatý a chudý **9:40** Godzone konference (5. díl): Nanovo – o. Ján Buc [P] **10:10** Koncert – Martin Smith (UK): Festival United UNITED 2019 **11:25** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ivan Klíma **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z kaple Panny Marie, Hvězdy evangelizace **13:00** Setkání: Ivana Váňová **13:05** Sochař Klose **13:20** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **14:00** Pod lampou **16:05** Zpěváčci: MFF Strážnice 2022 [P] **17:35** Do varu s Maxem Kašparů: Křesťan a média **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle adventní [P] **18:20** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Michalová Mikšíková **18:35** Hledání skrytých svatých míst: Jerusalemský **19:20** V souvislostech [P] **19:40** Přejeme si... **20:00** Slavnostní vyhlášení vítězů XX. Mezinárodního festivalu outdoorových filmů [L] **22:05** Jehňátko **23:40** V pohorách po horách: Rešovské vodopády **23:55** Přejeme si mír (2. díl): Pavel Helan a hosté **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:05** Padající andělé **7:35** Hledání skrytých svatých míst: Jerusalemský **8:20** Slovo na neděli: 3. neděle adventní **8:40** Poutníci času: S Vlastou Urbanovou **9:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře **10:30** Mše svatá z kaple Telepace: Ostrava [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:05** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ivan Klíma **14:20** Noční univerzita: Posvěcení dne **15:25** Jehňátko **17:00** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (4. díl): Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) **17:35** ARTBITR – Kulturní magazín: Malíř a spisovatel Antonín Vojtek **18:00** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:05** Ovečky: 3. neděle adventní **18:30** Animované biblické příběhy: Samuel **18:55** Strýček Emu: Úklid v duši [P] **19:05** Bratr oheň: Kuchyně bratra Ginepra [P] **19:35** Setkání: Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivé **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dokořán [P] **21:15** Bedřich Smetana: Libuše (Klášter u Nepomuku) **23:20** Buon giorno s Františkem **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 5. 12. o 13:05 hod.:

Tajomstvá Vatikánu (Minulosť a prítomnosť)

V tejto časti sa dozvieme, ako sa zmenil vzťah medzi pápežmi a veriacimi, ako a prečo sa zmenil ceremoniál pápežských návštev, vystúpení a audiencií. Budeme svedkami prvého dňa pápeža Benedikta XVI. v Castel Gandolfo.

Utorok 6. 12. o 7:45 hod.: Adventné ráno

Každý adventný utorok po rannej svätej omši sa vám prihovoria kňazi TV Lux v rámci živého vstupu Adventného rána, v ktorom môžete vyhrať aj zaujímavé ceny.

Streda 7. 12. o 10:45 hod.: V škole Ducha (O sviatosti krstu)

Duchovná obnova s donom Jozefom Luscoňom, SDB, nakrútená v Kúpeľoch Nimnica.

Štvrtok 8. 12. o 16:00 hod.:

Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie

Svätý otec si uctí sochu Panny Márie na Španielskom námestí v Ríme.

Piatok 9. 12. o 20:40 hod.:

Dôkaz viery: Don Bosco

V chudobnej štvrti napadne saleziána mladá zlodějka a okradne ho. Ten sa rozhodne, že ju neudá na políciu, ale pokúsi sa ju zachrániť podľa vzoru dona Boska. Pod vplyvom udalosti sa udeje prekvapivý zázrak...

Sobota 10. 12. o 18:00 hod.:

Eden (Horčičné zrnko)

O nepatrných zrnkách a bylinkách vo Svätom písme, o odhalených záhradách kartuziánskych mníchov na Kláštorisku v Slovenskom raji a nový pohľad na imelo biele...

Nedeľa 11. 12. o 16:15 hod.:

Povolany a vyvoleny (Otec Vincent Capodanno)

Príbeh hrdinského života Božieho služobníka otca Vincenta Capodanno. Originálna dokumentárna dráma z produkcie EWTN nás vráti do čias vietnamskej vojny, kedy odvážne pôsobil ako námorný kaplán.

Liturgická čtení

Nedeľa 4. 12. – 2. nedele adventní

1. čt.: Iz 11,1-10
 Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
 Odp.: 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravodlnost a hojnost pokoje navěky.*)
 2. čt.: Řím 15,4-9
 Ev.: Mt 3,1-12

Pondělí 5. 12. – ferie

1. čt.: Iz 35,1-10
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: srov. Iz 35,4d (*Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.*)
 Ev.: Lk 5,17-26

Úterý 6. 12. – nezávazná památka sv. Mikuláše

(v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)
 1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14

Středa 7. 12. – památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 40,25-31
 Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
 Ev.: Lk 1,26-38

Pátek 9. 12. – nezávazná památka sv. Jana Didaka Cuauhtloatzina

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 10. 12. – nezávazná památka Panny Marie Loretánské

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA PO ČESKÉ REPUBLICE

proběhne díky skautským kurýrům vybranými vlaky v sobotu 17. prosince 2022.
 Bližší informace o harmonogramu pro letošní rok na www.betlemskesvetlo.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. – 10. PROSINCE 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 12.		PO 5. 12.		ÚT 6. 12.		ST 7. 12.		ČT 8. 12.		PÁ 9. 12.		SO 10. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1606	1820	42	40	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1607	1820	42	40	42	40
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	965	1079	1608	1821	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	77	79	1735	1954	1608	1822	86	91	90	94
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	77	80	1735	1954	1608	1822	87	91	90	95
Prosby	70	72	74	76	77	80	1724	1943	1608	1822	87	91	90	95
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	1603	1816	1604	1817	1609	1823	87	1827	90	95
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	1609	1823	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	1265	1403	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	81	84	1609	1823	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	81	84	1609	1823	87	92	90	95
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1604	1818	1610	1824	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	960	1073	1605	1818	1611	1825	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1649	1866	1661	1878	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	79	82	1605	1819	1611	1825	89	93
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	79	82	1605	1819	1612	1826	89	93
Prosby	69	71	73	75	76	79	79	82	1606	1819	1612	1826	89	93
Záv. modlitba	71	73	71	73	75	77	1603	1816	1609	1823	1609	1823	87	1827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

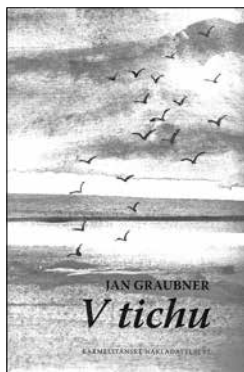
O DUCHOVNÍM ŽIVOTĚ S BOHEM

V TICHU

Jan Graubner • Obrazový doprovod Petr Ettler • Redigoval Jakub Fráňa • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Arcibiskup Jan Graubner podává v knížce svědectví o tom, co prožíval na těle i na duchu během svého zápasu s nemocí COVID-19. Kdy nejvíce pocítil své omezení? A jak se ho v nehlubší krizi dotýkal Bůh? To jej přivádí k úvahám o základech duchovního života.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Brož., 115x180 mm, křídový papír,
100 stran, 199 Kč*

ROZJÍMÁNÍ O SMRTI

DOPIS ZE ZÁHROBÍ

Přeložila Lucie Cekotová • Poznámkami opatřil P. Dr. Bernhardin Krempel CP, doktor teologie • Předmluva k anglickému vydání Marian Therese Horvátová, Ph.D.

Český překlad církevně schváleného vydání. Dopis ze záhrobí je spasitelné rozjímání o smrti. Jde o příběh mladé ženy Anny, která nečekaně zemřela, ocitla se před Bohem při soukromém soudu a byla odsouzena ke strašlivé věčnosti utrpení v pekle. Anna o svém osudu vypravuje v dopise, který ve snu předává své přítelkyni Claire.

Christianitas, s. r. o. • Brož., 120x160 mm, 60 stran, 80 Kč

POZVEDÁM SVĚ OČI K HORÁM

Petr Karas • Předmluva Marek Orko Vácha • Redakce Kateřina Lachmanová

Tato kniha o horách a cestách je kniha o duchovním životě, je to kniha pro mládež, ale nejen pro ni. Je oslovující a je především autentická. Autorem je katolický kněz, který se v mládí věnoval atletice, během přípravy na kněžství prožil rok ve Francii v evangelizační škole Jeunesse-Lumière, založené P. Daniem Angem.

*Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 130x190 mm,
148 stran, 269 Kč*

JAK PŘEDEJÍT SYNDROMU VYHOŘENÍ

ŠESTISTĚN

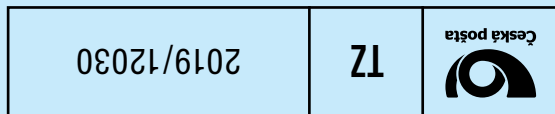
Max Kašparů

Syndrom vyhoření: Jedná se o emoční vyčerpání, pocit opotřebenosti, často i celkovou únavu a kognitivní vyčerpání, jakým jsou poruchy paměti, pozornosti, koncentrace, rychlosti zpracování informací, pohotovosti, schopnosti vyjadřování a porozumění, poruchy prostorové orientace... Psychologické obory znají tři pojmy: prevenci, diagnostiku a léčbu. Kněz a psychiatr Max Kašparů v této publikaci předává doporučení, jak syndromu vyhoření částečně předejít. Částečně, protože recept na stoprocentní ochranu neexistuje. Jedná se tedy o preventivní čtení.

Cesta • Brož., 120x120 mm, 24 stran, 38 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; podávání novinových zásilek: povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.